

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์

Factors Related to Sexual Behavior of Teenagers in Amphoe Meuang Kalasin Province

วนิดา ภูพันหงษ์¹, ดร. กฤษณา วุฒิสินธ์², ดร. ธวัชวงศ์ชัย ไตรทิพย์³

Wanida Pupunhong¹, Dr. Kridsana Wuttisin²,

Dr. Thawatwongchai Traitip³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นใน อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ ตามปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นใน อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ชั้น ม.1 – ม.3 จำนวน 368 คน โดยการสุ่มตัวอย่าง เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา นำเสนอด้วยค่าจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมานด้วยสถิติทดสอบค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สันและไคสแควร์ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ผลการวิจัยพบว่า ระดับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ตามปัจจัยนำ เพศชายมีประสบการณ์การเคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่าเพศหญิง ปัจจัยเอื้อที่มีระดับมากที่สุด ได้แก่ การเที่ยวสถานบันเทิงและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ การใช้สารเคมีกระตุ้นอารมณ์ทางเพศและดื่มของมึนเมาอยู่ในระดับน้อย ปัจจัยเสริมที่มีระดับมากที่สุด ได้แก่ สถานภาพสมรสของบิดามารดา และสัมพันธ์ภาพในครอบครัว

¹ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสุขภาพท้องถิ่น และชุมชน มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

^{2,3} อาจารย์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

¹ Graduate students in Public Health, Local management and community health, Kalasin University.

^{2,3} Lecturers in Public Health, Local management and community health, Kalasin University.

และเมื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น โดย การทดสอบไคสแควร์พบว่า เพศ อายุ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยในแต่ละเดือน สถานภาพสมรส ของบิดา มารดา ลักษณะการพักอาศัยในปัจจุบัน การรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทุกด้าน มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

คำสำคัญ : ปัจจัย, สัมพันธ์, พฤติกรรม, เพศสัมพันธ์, วัยรุ่น

Abstract

This research aims to study the sexual behavior of adolescents in Amphoe Meuang, Kalasin Province the leading factor contributing factors and factors and the factors that were associated with sexual behavior of teenagers. The sample of young men and women who are studying in secondary education. Mattayom 1 to 3 in Amphoe Meuang, Kalasin Province. 368 people. The formula to calculate the sample size by multistage sampling. Data were collected by questionnaire data were collected by questionnaires. Data were analyzed with descriptive statistics Presented by the number of average and standard deviation. And inferential statistics with statistical correlation test of Pearson chi-square and by the significant level of 0.05. The findings showed that the majority were female. The behavior of sex-based factors, including female sexual experience, most have never had sex. Males had experienced sexual intercourse at the highest level. Who have had sex with the most unfavorable factors including flight entertainment and recreational facilities, residential style dress precarious. The touch-oriented experience and involvement with the opposite sex alone. The use of chemical erotic and drinking alcohol at a low level. Factors with the highest marital status of the parents and family relationships. The behavior of a group of friends, close friends, no-risk behavior. The study of factors associated with sexual behavior among adolescents by chi-squared test. Found that the average cost of

each gender, age, marital status, parental characteristics month stay in the present. exposure to mass media. Relationship with the Congress. Statistical significance ($p < 0.05$).

Keywords : Factors, Related, Behavior, Sexual, Teenagers

บทนำ

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นเป็นประเด็นสำคัญที่สังคมไทยและทั่วโลกตระหนักถึงความสำคัญ และผลักดันให้เกิดการแก้ไขปัญหาย่างเร่งด่วน (สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์, 2555) ผลการสำรวจเด็กไทยกับสถานการณ์ในรอบปี 2551 พบว่าวัยรุ่นอายุ 15 – 19 ปี ร้อยละ 15-43 เคยมีเพศสัมพันธ์ เพศชายพบมากกว่าเพศหญิง อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์คือ 15.5 ปี (เบญจพร ปัญญาวย, 2553) เด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวนมากถึง 3,000 คนต่อปี ต้องกลายเป็นแม่ทั้งที่ยังขาดความพร้อมทุกด้าน ทุกวันมีวัยรุ่นไทยตั้งครรภ์โดยไม่ตั้งใจวันละกว่า 700 ราย และคลอด 336 ราย และมีการประมาณการว่าหญิงไทยยุติการตั้งครรภ์สูงถึงปีละ 300,000 ราย ในจำนวนดังกล่าวยืนยันว่ามีผู้หญิงที่ประสบปัญหาการติดเชื้ออย่างรุนแรงภายหลังการทำแท้งร้อยละ 40 และอัตราการเสียชีวิตของผู้ทำแท้งมีถึง 300 ต่อประชากรแสนคน (องค์การแพทย์ มูลนิธิสร้างความรู้เข้าใจเรื่องสุขภาพผู้หญิง และสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการ, 2551) พบว่าเยาวชนมีแนวโน้มการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้นจาก 23.4 ต่อประชากรแสนคน เป็น 34.8 ต่อประชากรแสนคน นอกจากนี้ผลการศึกษาของศูนย์ข้อมูลระบาดวิทยา สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค 2553 ยังพบว่าอัตราการติดเชื้อ เอช ไอ วี รายใหม่ของประเทศไทยพบมากที่สุดในกลุ่มวัยรุ่น โดยกลุ่มวัยรุ่นอายุต่ำสุดที่ติดเชื้ออยู่ระหว่าง 10-14 ปี ร้อยละ 11.1 ของผู้ป่วยเอดส์ ร้อยละ 31.7 ของผู้ป่วยกามโรค และร้อยละ 30 ของผู้หญิงที่ทำแท้งอยู่ในช่วงวัยรุ่นอายุน้อยกว่า 20 ปี โดยผู้ติดเชื้อกว่าร้อยละ 80 ในประเทศไทยได้รับการติดเชื้อจากการมีเพศสัมพันธ์ (องค์การแพทย์ มูลนิธิสร้างความรู้เข้าใจเรื่องสุขภาพผู้หญิง และสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการ, 2551)

สถานการณ์ดังกล่าวส่งผลกระทบต่อพัฒนาการของบุคคลและการพัฒนาสังคมทั้งระยะสั้นและระยะยาวซึ่งไม่สามารถประมาณค่าความเสียหายได้ (สถาบันสุขภาพจิต

เด็กและวัยรุ่นราชชนครินทร์, 2555) ผลการศึกษาพบว่า ผู้หญิงที่ต้องเผชิญกับปัญหาท้องไม่พร้อมร้อยละ 19 เคยคิดฆ่าตัวตาย โดยเฉพาะแม่วัยเยาว์ที่มีความเครียด และความวิตกกังวลสูง ร้อยละ 28.8 กลัวถูกตำหนิจากสังคม เป็นที่อับอายของครอบครัว และญาติ การเผชิญภาวะเครียดกดดัน ความกลัว ความรู้สึกสูญเสียคุณค่าในตนเอง เศร้าโศก รู้สึกผิดบาป โทษตนเอง เป็นปัจจัยหลักนำไปสู่การเกิดภาวะซึมเศร้า และการฆ่าตัวตายในที่สุด (สายฝน เอกวรังกูร, 2554)

ดังนั้นจากที่กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรหากขาดความรู้ ความเข้าใจในการป้องกันตนเอง ย่อมเกิดผลเสียตามมามากมาย ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในจังหวัดกาฬสินธุ์ โครงการวิจัยเชิงวิเคราะห์ในกลุ่มนักเรียน ม.1 – ม.3 เพื่อเป็นแนวทางในการให้ความรู้และตระหนักในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เพื่อช่วยในการป้องกัน แก้ไข ปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งอาจจะตามมาหลังจากการมีเพศสัมพันธ์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นใน อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ ตามปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ในอำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์

วิธีดำเนินการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ศึกษาในกลุ่มวัยรุ่นทั้งชายและหญิงในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ การศึกษาค้นคว้านี้ได้ประยุกต์ขั้นตอนที่ 4 ของ PRECEDE PROCEED Model (ณัฐพร สายพันธุ์, 2546) มาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น โดยศึกษาเฉพาะบางตัวแปรที่เกี่ยวข้อง คือปัจจัยนำ คือปัจจัยภายในตนเอง ได้แก่ เพศ อายุ ทัศนคติ ค่านิยมต่อการมีเพศสัมพันธ์ ปัจจัยเอื้อ คือ สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีเพศสัมพันธ์ได้แก่

ลักษณะที่พบบ่อย รายรับแต่ละเดือน การใช้สารเคมีกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และดื่มของมึนเมา การเที่ยวสถานบันเทิง การแต่งงานต้องตัวสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงในเชิงชู้สาว การอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง การแต่งกายล่อแหลม อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง ปัจจัยเสริม คือสังคม หรือบุคคลที่มีผลต่อการเกิดพฤติกรรม การมีเพศสัมพันธ์ ได้แก่ สถานภาพสมรสของบิดามารดา สัมพันธภาพครอบครัว การคบเพื่อน การเปิดรับข่าวสารสื่อมวลชนในลักษณะกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การอยู่อาศัยกับผู้ปกครอง การสื่อสารในครอบครัวเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ การไปปรึกษาเรื่องเพศศึกษากับครู อาจารย์ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ฯลฯ

ขอบเขตด้านพื้นที่

นักเรียนชายและหญิงมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้คือ นักเรียนชายและหญิงมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 4,473 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้คือนักเรียนชายและหญิงมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Stratified Random Sampling) โดยใช้สูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ (Yamane, 1976) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 368 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษารั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างได้อ่านและตอบเอง (Self Administered Questionnaire) เนื่องปัจจัยเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์เป็นประเด็นละเอียดอ่อน ซึ่งเป็นเรื่องส่วนตัวของแต่ละบุคคล เพื่อ

ความสะดวกใจในการตอบ เครื่องมือที่เหมาะสมในการศึกษาครั้งนี้ จึงใช้เป็นแบบสอบถามทั้งหมด 5 ส่วน ดังนี้

1. แบบสอบถามลักษณะข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับที่กำลังศึกษา รายรับในแต่ละเดือน ความเพียงพอและบุคคลหรือแหล่งสนับสนุนเงินค่าใช้จ่าย สถานภาพสมรสของบิดามารดา ลักษณะการพักอาศัยในปัจจุบัน ข้อคำถามมีทั้งแบบให้เลือกตอบและเติมคำตอบ

2. แบบทดสอบด้านสัมพันธภาพในครอบครัว ด้านนิยมต่อการมีเพศสัมพันธ์ และด้านการใช้สารเคมีกระตุ้นอารมณ์ทางเพศและดื่มของมึนเมาการเที่ยวสถานเริงรมย์ การแต่งงานต้องตัวสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงเชิงคู่สาว การอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง การแต่งกายล่อแหลมคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีคำตอบให้เลือกตอบ 5 ระดับ (5, 4, 3, 2, 1)

แปลความหมายของค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 103) กำหนดเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่	4.51 - 5.00	หมายถึง มีการปฏิบัติประจำ
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่	3.51 - 4.50	หมายถึง มีการปฏิบัติบ่อยครั้ง
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่	2.51 - 3.50	หมายถึง มีการปฏิบัติบางครั้ง
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่	1.51 - 2.50	หมายถึง มีการปฏิบัตินานครั้ง
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่	1.00 - 1.50	ไม่เคยปฏิบัติ

3. การคบเพื่อน เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อนสนิท เป็นแรงสนับสนุนหรือผลักดันให้เกิดการคล้อยตามหรือปฏิบัติตามพฤติกรรมทางเพศไปในทิศทางเดียวกัน ข้อคำถามเป็นแบบให้เลือกตอบเพียง 1 ตัวเลือก คือ มี ไม่มี และไม่ทราบ มีเกณฑ์ให้คะแนนดังนี้ ถ้าตอบ มี ให้ 2 คะแนน ไม่มี ให้ 1 คะแนน มีการแปลผลคะแนน โดยใช้ค่าเฉลี่ยอิงเกณฑ์

ผู้ศึกษาได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอน ดังนี้

การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้ศึกษาศึกษาค้นคว้าเอกสาร งานวิจัย และตำราต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินโครงการ รวมถึงรูปแบบการประเมินโครงการ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จากการศึกษาเอกสารพื้นฐานการวิจัยการศึกษาของ บุญชม ศรีสะอาด (2545)
3. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมกรอบแนวคิดปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจแก้ไขเนื้อหาและการใช้ภาษา ตลอดจนพิจารณาความเหมาะสมโดยทั่วไปของแบบสัมภาษณ์
5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา มาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์ และนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจทานอีกครั้ง
6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว มาจัดพิมพ์เป็นแบบสัมภาษณ์ ฉบับสมบูรณ์นำไปทดสอบหาความน่าเชื่อถือได้ก่อนนำมาปรับปรุงเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการวิจัย
7. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้การหาค่าสหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวมทั้งหมด (Item – total Correlation) และหาค่าความเชื่อถือได้ (Reliability) ตามสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach โดยจากการทดสอบพบว่า สัมพันธภาพในกรอบครีมีค่าเท่ากับ 0.871 คำนิยมต่อการมีเพศสัมพันธ์ มีค่าเท่ากับ 0.963 ด้านการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน 0.961 แล้วนำแบบสอบถามที่ได้ปรับแก้แล้ว จัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าต่อไป
8. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลของลักษณะทางประชากร ค่าเฉลี่ย (Mean), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับวิเคราะห์ข้อมูล สัมพันธภาพในกรอบครี คำนิยมการมีเพศสัมพันธ์ พฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อสนิท การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนในเรื่องเพศ ทดสอบไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของ

ผู้ตอบแบบสอบถาม สัมพันธภาพในครอบครัว ค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ และการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกาพินธุ์

ผลการศึกษา

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกาพินธุ์สรุปข้อมูลได้ดังนี้

คุณลักษณะทั่วไปของประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละคุณลักษณะประชากรกลุ่มตัวอย่าง

คุณลักษณะประชากรกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	162	44.00
หญิง	206	56.00
รวม	368	100.00
2. อายุ		
12 ปี	38	10.30
13 ปี	96	26.10
14 ปี	137	37.20
15 ปี	97	26.40
รวม	368	100.00
3. ระดับชั้นที่กำลังศึกษา		
ม. 1	125	34.00
ม. 2	124	33.70
ม. 3	119	32.30
รวม	368	100.00
4. รายจ่ายในแต่ละเดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	249	67.70
5,000 - 7,500 บาท	79	21.50
7,501 - 10,000 บาท	17	4.60
มากกว่า 10,000 บาท	23	6.30
รวม	368	100.00

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละคุณลักษณะประชากรกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

คุณลักษณะประชากรกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
5. ผู้ให้ค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือน		
บิดา-มารดา	336	91.30
ญาติ	23	6.30
อื่น ๆ	9	2.40
รวม	368	100.00
6. สถานภาพสมรสของบิดามารดา		
อาศัยอยู่ด้วยกัน	281	76.40
แยกกันอยู่	33	9.00
หย่าร้าง	49	13.30
หม้าย	0	0.00
อื่นๆ	5	1.40
รวม	368	100.00
7. ลักษณะการพักอาศัยในปัจจุบัน		
พักกับบิดามารดา	304	82.60
พักกับญาติ	45	12.20
เช่าบ้านอยู่ตามลำพัง	1	0.30
เช่าบ้านอยู่ร่วมกับเพื่อน	3	0.80
พักอยู่กับแฟนตามลำพัง	1	0.30
อื่นๆ	14	3.80
รวม	368	100.00
8. ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์		
เคย	51	13.90
ไม่เคย	317	86.10
รวม	368	100.00

นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 56.00 รองลงมาคือ เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 44.00 ตามลำดับ

นักเรียนส่วนใหญ่อายุอยู่ในระดับ 14 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.20 รองลงมา คือ 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.40 รองลงมาคือ 13 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.10 และรองลงมา คือ 12 ปี คิดเป็นร้อยละ 10.30 ตามลำดับ

ระดับชั้นที่กำลังศึกษาของนักเรียน ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาส่วนใหญ่ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 34.00 รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ คิดเป็นร้อยละ 33.70 รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ คิดเป็นร้อยละ 32.30 ตามลำดับ

ปัจจัยเอื้อ ประกอบด้วย ลักษณะที่พักอาศัย รายจ่ายเฉลี่ยแต่ละเดือน การเปิดรับข่าวสารสื่อมวลชนในลักษณะกระตุนอารมณ์ทางเพศ การใช้สารเคมีกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และดื่มของมึนเมา การเที่ยวสถานบันเทิง และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ การแตะเนื้อต้องตัวระหว่างชายหญิงเชิงขู้สาว การอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง และการแต่งกายหล่อแหลม ผลการศึกษา พบว่า รายจ่ายในแต่ละเดือนส่วนใหญ่มีรายจ่าย ต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 67.70 รองลงมาคือ 5,000 - 7,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 21.50 รองลงมาคือ มากกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.30 และรองลงมาคือ 7,501 - 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 4.60 ตามลำดับ

ลักษณะการพักอาศัยในปัจจุบันส่วนใหญ่มีที่พักกับบิดามารดา คิดเป็นร้อยละ 82.60 รองลงมาคือ พักกับญาติ คิดเป็นร้อยละ 12.20 รองลงมาคือ อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 3.80 รองลงมาคือ เข้าบ้านอยู่กับเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 0.80 และรองลงมาคือ เข้าบ้านอยู่ตามลำพัง และพักอยู่กับแฟนตามลำพัง คิดเป็นร้อยละ 0.30 ตามลำดับ

ด้านการใช้สารเคมีกระตุ้นอารมณ์ทางเพศและดื่มของมึนเมา มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.54 โดยเรียงจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ 1) ทานเล่นอินเทอร์เน็ตเพื่อสนทนา (Chat) เรื่องเพศ 2) ทานดู VDO/DVD/คลิปโป๊ 3) ทานอ่านหนังสือโป๊ หรือหนังสือที่ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศตามลำดับ

ด้านการเที่ยวสถานบันเทิงและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.02 โดยเรียงจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ 1) ทานและเพศตรงข้ามมักจะชวนกันไปเที่ยวคาราโอเกะ ผับ เชน เป็นต้น 2) ทานและเพศตรงข้ามมักไปดูภาพยนตร์รอบคำหรือรอบดึก 3) ทานและเพศตรงข้ามมักจะไปทานอาหารที่ร้านอาหารที่มีนักร้อง ดนตรี ในช่วงเวลาดึกและทานและเพศตรงข้ามมักจะไปนั่งเล่นที่สวนสาธารณะในเวลากลางวันตามลำดับ

ด้านการแตะต้องตัวสัมผัสเชิงขู้สาวระหว่างชายหญิงเชิงขู้สาวมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 77.92 โดยเรียงจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

1) ข้าพเจ้าและเพศตรงข้ามสัมผัสร่างกายเพื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ 2) ข้าพเจ้าและเพศตรงข้ามได้กอดจูบและเล้าโลมกัน 3) ข้าพเจ้าและเพศตรงข้ามนอนหนุนตักกันและกันตามลำดับ

ด้านการอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำดับมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 77.92 โดยเรียงจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ 1) ท่านและเพศตรงข้ามมักจะไปเที่ยวสองต่อสองในที่ลับตาคน 2) ท่านและเพศตรงข้ามมักจะไปเที่ยวด้วยกันตอนกลางคืนสองต่อสอง 3) ท่านและเพศตรงข้ามมักจะไปเที่ยวด้วยกันตามลำดับตามลำดับ

ด้านการแต่งกายหล่อแหลม มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.79 โดยเรียงจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ 1) ท่านสวมใส่เสื้อผ้าโชว์สัดส่วนร่างกาย เช่น กางเกง/กระโปรงขาสั้น เสื้อคอลึก/คอวี เวลาออกไปเที่ยวกับเพื่อนและเพศตรงข้าม 2) ท่านสวมใส่เสื้อผ้าโชว์สัดส่วนร่างกาย เช่น กางเกง/กระโปรงขาสั้น เสื้อคอลึก/คอวี เวลาออกไปเที่ยวกับเพื่อนและเพศตรงข้าม ตามลำดับ

ปัจจัยเสริม สถานภาพสมรสของบิดามารดาสัมพันธ์ภาพในครอบครัว การคบเพื่อน พบว่า

สถานภาพสมรสของบิดามารดา ส่วนใหญ่มีสถานภาพอาศัยอยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 76.40 รองลงมาคือ หย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 13.30 รองลงมาคือ แยกกันอยู่ คิดเป็นร้อยละ 9.00 และรองลงมาคือ อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 1.40 ตามลำดับ ผู้ให้ค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือน ส่วนใหญ่คือ บิดา-มารดา คิดเป็นร้อยละ 91.30 รองลงมาคือ ญาติ คิดเป็นร้อยละ 6.30 รองลงมาคือ อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 2.40 ตามลำดับ ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 86.10 รองลงมาคือ ไม่เคยคิดเป็นร้อยละ 13.90 ตามลำดับ

สัมพันธ์ภาพในครอบครัวมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.24 โดยเรียงจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ 1) เมื่อท่านไม่สบายผู้ปกครองของท่านให้การดูแลท่านเป็นอย่างดี 2) ผู้ปกครองเอาใจใส่กับการเรียนของท่าน 3) ผู้ปกครองของท่านเกียรติซึ่งกันและกัน ตามลำดับ

พฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อนสนิทไม่มีพฤติกรรมเสี่ยง คิดเป็นร้อยละ 63.51 โดยเรียงจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ 1) กลุ่มเพื่อนสนิท ขยายบริการทางเพศ หรือมี

เพศสัมพันธ์เพื่อแลกเปลี่ยนเงินทอง, สิ่งของและกลุ่มเพื่อนสนิท เทียบชายหรือหญิงบริการ 2) กลุ่มเพื่อนสนิท อยู่กินฉันท์สามีภรรยา กับเพื่อนต่างเพศ 3) กลุ่มเพื่อนสนิท สุบบุหรี่ เสพยาเสพติด เช่น ยาบ้า กัญชา กาว ฯลฯ ตามลำดับ

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์

ตารางที่ 2 การทดสอบไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามกับ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์

คุณลักษณะประชากรทั่วไป	พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น					
	เคย		ไม่เคย		χ^2	p-value
	n	%	n	%	OR,(95 % CI)	
เพศ						
ชาย	36	9.78	126	34.24	16.957	0.001*
หญิง	15	4.08	191	51.90		
อายุ						
12 ปี	0	0.00	38	10.33	9.845	0.02*
13 ปี	10	2.72	86	23.37		
14 ปี	23	6.25	114	30.98		
15 ปี	18	4.89	79	21.47		
ระดับชั้นที่กำลังศึกษา						
ม. 1	10	2.72	115	31.25	5.603	0.06*
ม. 2	22	5.98	102	27.72		
ม. 3	19	5.16	100	27.17		
รายจ่ายในแต่ละเดือน						
ต่ำกว่า 5,000 บาท	32	8.70	217	58.97	2.871	0.41*
5,000 - 7,500 บาท	15	4.08	64	17.39		
7,501 -10,000 บาท	1	0.27	16	4.35		
มากกว่า 10,000 บาท	3	0.82	20	5.43		

ตารางที่ 2 การทดสอบไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามกับ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ (ต่อ)

คุณลักษณะ ประชากรทั่วไป	พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น					
	เคย		ไม่เคย		χ^2 OR,(95 % CI.	p-value
	n	%	n	%		
ผู้ให้ค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือน						
บิดา-มารดา	42	11.41	294	79.89	14.272	0.001*
ญาติ	9	2.45	14	3.80		
อื่นๆ	0	0.00	9	2.45		
สถานภาพสมรสของบิดามารดา						
อาศัยอยู่ด้วยกัน	34	9.24	247	67.12	12.123	0.001*
แยกกันอยู่	11	2.99	22	5.98		
อย่าร้าง	6	1.63	43	11.68		
อื่นๆ	0	0.00	5	1.36		
ลักษณะการพักอาศัยในปัจจุบัน						
พักกับบิดามารดา	31	8.42	273	74.18	42.850	0.001*
พักกับญาติ	16	4.35	29	7.88		
เช่าบ้านอยู่ตามลำพัง	1	0.27	0	0.00		
เช่าบ้านอยู่กับเพื่อน	2	0.54	1	0.27		
พักอยู่กับแฟนตามลำพัง	1	0.27	0	0.00		
อื่นๆ	0	0.00	14	3.80		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 พบว่า ทดสอบไคสแควร์สำหรับข้อมูลที่วัดแบบนามมาตรา (Nominal Scale) กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่า เพศอายุผู้ให้ค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนสถานภาพสมรสของบิดามารดาลักษณะการพักอาศัยในปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 3 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัวกับ
พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกาพสนธิ์

สัมพันธภาพ ในครอบครัว	พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น		
	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ของเพียร์สัน (r)	p-value	ระดับความสัมพันธ์
สัมพันธภาพในครอบครัว	0.18*	<0.001	มีความสัมพันธ์

*ค่าระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05

จากตารางที่ 3 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่า สัมพันธภาพ
ในครอบครัวมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = 0.18$, $p\text{-value} < 0.05$)

ตารางที่ 4 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันระหว่างค่านิยมต่อการมีเพศสัมพันธ์กับ
พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกาพสนธิ์

ค่านิยมต่อการมี เพศสัมพันธ์	พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น		
	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ของเพียร์สัน (r)	p-value	ระดับความสัมพันธ์
ค่านิยมต่อการมีเพศสัมพันธ์	0.33*	<0.05	มีความสัมพันธ์

* ค่าระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05

จากตารางที่ 4 พบว่า ค่านิยมต่อการมีเพศสัมพันธ์มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง
กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = 0.18$,
 $p\text{-value} < 0.05$)

ตารางที่ 5 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันระหว่างด้านการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดกาฬสินธุ์

ด้านการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน	พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น		
	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r)	p-value	ระดับความสัมพันธ์
การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนด้านข่าวสารจากสื่อมวลชนในลักษณะกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ	0.57*	<0.05	มีความสัมพันธ์
ด้านการใช้สารเคมีกระตุ้นอารมณ์ทางเพศและดื่มของมึนเมา	-0.53*	<0.05	มีความสัมพันธ์
การเที่ยวสถานบันเทิงและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ	-0.58*	<0.05	มีความสัมพันธ์
ด้านการติดต่อตัวสัมผัสเชิงขู่สวาระหว่างชายหญิงเชิงขู่สาว	-0.63*	<0.05	มีความสัมพันธ์
ด้านการอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง	-0.62*	<0.05	มีความสัมพันธ์
ด้านการแต่งกายล่อแหลม	-0.50*	<0.05	มีความสัมพันธ์
รวม	-0.65*	<0.05	มีความสัมพันธ์

* ค่าระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05

จากตารางที่ 5 พบว่า การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทุกด้านมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -0.65$, $p\text{-value} < 0.05$)

อภิปรายผล

ทดสอบไคสแควร์สำหรับข้อมูลที่วัดแบบนามมาตรา (Nominal Scale) กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เห็นว่าเพศอายุผู้ให้ค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือน สถานภาพสมรสของบิดามารดา ลักษณะการพักอาศัยในปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สัมพันธ์ภาพในครอบครัวมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติ ($r = 0.18$, $p\text{-value} < 0.05$) การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทุกด้านมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -0.65$, $p\text{-value} < 0.05$) ซึ่งสอดคล้องกับ ญินันท์ วิชัยรัมย์ (2545) งานวิจัยเรื่องการศึกษาที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาเรื่องเพศศึกษา ความคิดเห็นเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ ความสัมพันธ์ในครอบครัว การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ 2) เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ จำแนกตามเพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่าใช้จ่ายประจำเดือน และสภาพครอบครัว 3) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 369 คน ผลการศึกษาพบว่า ความรู้เรื่องเพศอยู่ในระดับปานกลาง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ และความสัมพันธ์ในครอบครัวอยู่ในระดับมากสำหรับการคล้อยตามกลุ่มเพื่อน และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับน้อย

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. วัยรุ่นบางส่วนเคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว ดังนั้น การป้องกันและแก้ไขปัญหาทางเพศของวัยรุ่น ควรให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน เช่น ชะลอการมีเพศสัมพันธ์ในผู้ที่ยังไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ โดยแนะนำทางออกที่เหมาะสม ขณะเดียวกันก็ไม่ประนามผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว แต่แนะนำการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย แนะนำสถานบริการสุขภาพเมื่อเกิดปัญหาทางเพศ

2. คำนึงต่อการมีเพศสัมพันธ์ เป็นปัจจัยหนึ่งที่สัมพันธ์กับนั้นครอบครัว จึงควรให้ความสำคัญและเห็นความจำเป็นในการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศ โดยเฉพาะการปลูกฝังค่านิยมที่เหมาะสมต่อการมีเพศสัมพันธ์ อันจะส่งผลให้มีการปฏิบัติสอดคล้องกับขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมที่ดั้งเดิมของไทย รวมทั้งสถาบันการศึกษา ควรมีการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา รูปแบบการสอนเพศศึกษา อาจจัดการเรียนการสอนทั้งใน

และนอกหลักสูตร เช่น การบูรณาการเรื่องเพศกับการสอนทักษะชีวิต (Life Skills) การจัดกิจกรรมค่าย การให้ความรู้เรื่องเพศโดยเจ้าหน้าที่สาธารณสุข และการผลิตสื่อที่ทันสมัย มีความน่าสนใจเหมาะสมกับเพศ วัย และระดับชั้นปีการศึกษา

3. พ่อแม่ผู้ปกครองเป็นผู้ดูแลใกล้ชิดกับวัยรุ่นมากที่สุด จึงควรมีบทบาทหน้าที่ช่วยคัดกรองเลือกสรร การบริโภคสื่อต่างๆ ของวัยรุ่น ปัจจุบันอยู่ในยุคข่าวสารไร้พรมแดน ดังนั้นพ่อแม่ผู้ปกครองควรจะต้องก้าวให้ทันอิทธิพล และความทันสมัยของสื่อต่างๆ เหล่านี้ อย่าปล่อยให้วัยรุ่นต้องบริโภคสื่ออย่างไร้ขอบเขต โดยเฉพาะสื่อที่เน้นกระตุ้นพฤติกรรมทางเพศให้ไปในทางที่เหมาะสม รวมไปถึงการอบรมสั่งสอนถึงการดื่มเครื่องดื่มของมีแอลกอฮอล์ การเที่ยวสถานบันเทิง การคบเพื่อนต่างเพศ การแต่งเนื้อต้องตัวเพศตรงข้าม และการแต่งกายล่อแหลม เพราะเป็นปัจจัยที่เสี่ยงต่อการเกิดเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรได้

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นมัธยมตอนต้นในต่างพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์

เอกสารอ้างอิง

ณัฐนันท์ วิชัยรัมย์. (2545). การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาชุมชน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

Wichairam, Nitinan. (2002). *A study of factors determining risk behaviors lead to premarital sexual relations among the high school students, muang district, buriram province*. A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree Master of Arts Department of Psychology and Guidance Graduate School Silpakorn University.

ณัฐพร สายพันธุ์. (2546). *พฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร*. วิทยานิพนธ์ ส.ม. (สาธารณสุขศาสตร์) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

Saipan, Nattaporn. (2003). *Sexual behavior and factors associated to sexual intercourse among adolescent under the vocational education department in muang distirict, Yasothon province*. A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Master of Public Health Graduate School Khonkaen University.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
Boonmchom, Srisa-Ard. (2002). *Fundamental Studies*. (6th ed.). Bangkok : Suviyasas.

เบญจพร ปัญญา. (2553). *การทบทวนองค์ความรู้: การตั้งครรภ์ในวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ : กระทรวงสาธารณสุข.

Panyayong, Banjaporn. (2010). *Review of knowledge : Pregnancy in adolescents*. Bangkok : Ministry of Public Health.

สายฝน เอกวางกูร. (2554). *รู้จัก เข้าใจ ดูแลภาวะซึมเศร้า* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Aekvarangrun, Sayfon. (2011). *Care about depression*. (2th ed.). Bangkok : Publishers of Chulalongkorn University.

สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์. (2555). *สถานการณ์เด็กและวัยรุ่น*. นนทบุรี : กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.

Child and Adolescent Mental Health Institute Rajanagarindra. (2012). *The situation of children and adolescents*. Nonthaburi : Health Ministry public health.

องค์การแพทย์. (2551). มุลินิธิสร้างใจเรื่องสุขภาพผู้หญิง และสำนักงาน
สาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการ. รายงานการศึกษาด้านการตั้งครรภ์
ไม่พร้อมและการเข้าถึงบริการที่เหมาะสมในจังหวัดสมุทรปราการ. กรุงเทพฯ :
Health Counterparts Consulting.

Medical Organization. (2008). *Women 's Health Advocacy Foundation
and Samut Prakan Provincial Health Office*. The report studies
the pregnancy was not available and access to appropriate
services in Samut Prakan province. Bangkok : Health Counterparts
Consulting.

Yamane, T. (1976). *Statistic : An Introduction Analysis*. (2nd ed.).
New York : Harper and Row.